

Det er ganske vist ikke saa; men i ethvert Tilfælde kan jeg ikke overbevise mig om, at Tilssagnet om Statens Tilskud faaer det Allermindste mere af, hvad Kommunalbestyrelsen har kaldt en fast og varig Karakter, ved at optages her i Loven fremfor ved at blive opsørt i Finansloven. Praktisk troer jeg, at Sagen ikke nogen- sinde vil faae Betydning, og da det nu for mig er et Princip, saa langt jeg kan, at følge det andet Thing eller ikke afvige fra dets Beslutninger, saa vil jeg for mit Vedkommende stemme imod mine ærede Kollegers, Udvalgets Majoritets Forslag og slutte mig til Folkethinget.

Hjerring: Hvad det foreliggende Spørgsmaal angaaer, kan jeg aldeles henholde mig til den, som det forekommer mig, meget udtømmende og klare Udvikling, som vi nylig hørte af den ærede Ordfører. Med Hensyn til, at den ærede sidste Taler anførte, at et Forslag som det, der nu er stillet af Udvalget, ikke vilde gjøre det omhandlede Tilskud i mindste Maade mere fast, og at det praktisk ikke vilde faae nogen Betydning, om denne Forandring vedtages eller ikke, saa forekommer det mig netop at være en afgjørende Grund til at blive staaende ved Bestemmelsen, saaledes som den først var formuleret i Lovudkastet. Naar der ikke kan ligge nogen praktisk Betydning i den Forandring, der er foretagen i det andet Thing, da forekommer der mig ikke at være nogen- somhelst Grund til ikke at blive staaende ved, hvad der er vedtaget ved Sagens forrige Behandling her i Landsthinget. Nu kommer der- til, at denne Bestemmelse har faaet en bestemt Motivering i det andet Thing; det er jo blevet sagt meget tydeligt, hvorfor man tilsigtede denne Forandring. Det maa imidlertid være mig tilladt at gjøre opmærksom paa, at Folkethinget vistnok har havt for Die at indføre en bestemt Forandring i Bestemmelsen, som den blev ved- tagen her, men at det ikke har været heldigt i den Maade, hvorpaa den nye Bestemmelse er affattet; thi naar man læser Ordene her i § 17 i Lovforslaget, som det er kommet fra det andet Thing, saa staaer der: „Som Tilskud til de øvrige med den kriminelle Retspleie for- bundne Udgifter samt til Udgifterne ved Po-

litiet og Arrestvæsenet i Kjøbenhavn skal Justitsministeren aarligt opføre paa Forslaget til Finansloven et Beløb af 38,000 Rd.“ Ja, det er Noget, som aldeles er en Selvfølge; et hvilket som helst Beløb, som skal gives ud, skal opsøres paa den aarlige Finanslov. En Bestemmelse som den her omhandlede kunde maaskee passende opstilles i en Lov, som fore- skrev, hvorledes Finansloven skulde være ind- rettet; men hvad den har at bestille i nærvæ- rende Lov, formaar jeg ikke at indsee. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse ikke vil gjøre det Mindste til Sagen, og at der derfor ikke er Grund til at lade den blive staaende. Og hvad Kjøbenhavns Kommune angaaer, kan det ikke være den af Interesse at høre, hvad Justitsministeren skal opføre paa Forslaget til Finansloven, men derimod vel, hvad Rigsda- gen vil bevilge som Tilskud til Kommunen til Afholdelse af Udgifterne ved Politiet. Hvor- ledes man end betragter Sagen, forekommer det mig ikke, at der er Grund til at bibeholde denne Bestemmelse. Jeg seer ikke, at den kan have anden Betydning end i det Højeste at tilfredsstille en eller anden doktrinær Grille, og det synes jeg ikke er nogen tilstrækkelig Grund.

Madvig: Det forekommer mig, at der endnu er et lille Ord at tilføie med Hensyn til Vedommelsen af den Form, hvorunder dette Tilskud skal opsøres. Der indgaaes fra Sta- tens Side en Overenskomst med Kjøbenhavns Kommune om at ordne Politiet paa en anden og kostbarere Maade. Det er just Noget, som Kommunen holder paa, at det bliver en Over- enskomst, saa at den, støttende sig til denne Overenskomst med Tryghed for, at den bliver opretholdt, kan paatage sig den større Byrde. Men det, der steer ved Loven, som den er ved- tagen i Folkethinget, er just at aflæde Sagen en Overenskomsts Form, og det er Noget, som vi af en anden Grund ikke skulle inklæde os paa. Vi skulle holde paa, at Staten er en Person, med hvem man kan slutte Overens- komster, og at disse Overenskomster, eengang sluttede, have den fuldstændige Sikkerhed, som enhver Overenskomst maa have. — Jeg skal endnu gjøre opmærksom paa, hvor uheldig den